בע"ה י"ג באלול תשע"ו
16/09/2016
גליון מס' 2965

עלים
עלון קביוץ סעד

פרשת כי תצא

לֹא תִרְאֶה אֶת שׁוֹר אָחִיךָ אוֹ אֶת שֵׂיוֹ נִדָּחִים וְהִתְעַלַּמְתָּ מֵהֶם הָשֵׁב תְּשִׁיבֵם לְאָחִיךָ. וְאִם לֹא קָרוֹב אָחִיךָ אֵלֶיךָ וְלֹא יְדַעְתִּוֹ וַאֲסַפְתּוֹ אֶל תּוֹךְ בֵּיתֶךָ וְהָיָה עִמְּךָ עַד דְּרֹשׁ אָחִיךָ אֹתוֹ וַהֲשֵׁבֹתוֹ לוֹ.
(דברים כב, א-ב)

'וְאִם לֹא קָרוֹב אָחִיךָ אֵלֶיךָ' - קרבת מקום. 'וְלֹא יְדַעְתִּוֹ' - זו קרבת ידיעה. 'וַאֲסַפְתּוֹ אֶל תּוֹךְ בֵּיתֶךָ וְהָיָה עִמְּךָ' - יכול בשור ושה מדבר הכתוב? תלמוד לומר 'וַאֲסַפְתּוֹ'. ואספתם לא נאמר אלא 'וַאֲסַפְתּוֹ', שבאח מדבר הכתוב.

ועד כמה יהיה עִמך בתוך ביתך? 'עַד דְּרֹשׁ אָחִיךָ אֹתוֹ' – שיבקשך לבוא אל תוך ביתו.

מדרישתך ומדרישתו, מבין שניכם, יהיה קרוב אליך ואתה אליו, ותדענו.

דבר אחר, 'עַד דְּרֹשׁ אָחִיךָ אֹתוֹ' – באח אבוד הכתוב מדבר. 'וַאֲסַפְתּוֹ אֶל תּוֹךְ בֵּיתֶךָ' עד שידרוש עצמו, וימצא, ויתקיים בו 'וַהֲשֵׁבֹתוֹ לוֹ'.

העדינות העולה מדיני השבת אבֵדה מרמזת כי גם האח עצמו לעתים אובד וזקוק לתמיכה.

(מתוך ספרו של רונן אחיטוב: "צוהר תעשה לתיבה")

שיעור פרשת השבוע – אליאב לזר

שבת פרשת כי-תצא		ימי החול	
הדלקת נרות	18:26	זמן תפילין /טלית	05:39←05:36
מנחה 14:00	18:35	שחרית א'	06:00
שחרית א'	06:45	שחרית ב' (בביה"כ)	06:45
שחרית ב'	08:30	שחרית ג' (בביה"ס)	08:20
מנחה 13:30	17:10	סוף זמן ק"ש	09:32←09:31
מנחה (בני-עקיבא)	14:15	מנחה א' (בחד"א)	13:15
לימוד "מדור לדור"	16:45	מנחה וערבית	18:30
שיעור-הרב ארי	17:30	שקיעה	18:37←18:45
צאת השבת	19:20	ערבית	20:10

אחות תורנית: הילרי יום-טוב

שבת שלום

ריבוי המצוות בפרשה והקשר ביניהן

בפרשת "כי תצא" מופיע מספר המצוות הגדול ביותר. בקריאה ראשונית לא נראה כי יש בהן סדר מובנה. התחומים מגוונים והנושאים מעורבבים זה בזה ונוגעים למצבים שונים בחיי האדם.

מדרש רבה על הפרשה מציע הסברים לקשר שבין המצוות. גישה אחת טוענת שבכדי שלא נקל ראש בחלקן אלא נתייחס לכולן ברצינות, עורבבו המצוות שכן 'אין אתה יודע מתן שכרן של מצוות'.

המדרש מביא פסוק ממשלי ובו הוא רואה את המצוות הנוגעות בכל התחומים הקיימים, כזכות המלווה אותנו לאורך כל מצבי חיינו: "כִּי לִוְיַת חֵן הֵם לְרֹאשֶׁךָ".

הסבר אחר, של בן עזאי, הוא בבחינת 'עבירה גוררת עבירה' (אדם ששבה אשת יפת תואר ולא שילחה לנפשה, למרות שזה 'מותר' זה רע ופסול, וכך סופו שיהיה לו בן סורר ומורה – הנושא הבא בפרשה) וכן 'מצוה גוררת מצוה' (אדם ששילח את האם ולא לקחה על בניה, מתוך כך יזכה לבנות בעצמו בית חדש, לנטוע כרם ללא כלאיים ועוד).

בתוך המצוות קיימות גם מצוות 'שמעיות' כגון מצוות שעטנז וכלאיים ועוד, יתכן כי בהקבלה להסבר של המדרש, הן מעורבבות עם יתר המצוות, כיון שלא רק שאין אנו יודעים שכרן של מצוות, אלא אף טעמן אינו תמיד ידוע לנו ועם זאת עלינו להתייחס לכולן ברצינות.

הסבר נוסף שארצה להציע בנוגע לחוט המקשר בין מצוות רבות בפרשה הוא "**לֹא תוּכַל לְהִתְעַלֵּם**":

בטבע, החזק שורד. על מנת לשרוד, החי ידאג לעצמו גם במחיר פגיעה באחר.

התורה במצוותיה, מודעת לטבע האדם, ליצריות המינית שבו, ליצר הכיבוש העלול להשחית, לעובדה כי סביר ויבכר אישה אחת על פני אחרת, לטבעו של 'אדם בתוך עצמו הוא גר'.

מחד, אין התורה נאבקת בטבע האדם ובעצם העלאת נושאי המצוות ניתן לראות כי אכן יש בהן התמודדות עם כל תחומי החיים. ומאידך, אומרת לנו התורה, לחרוג מדרך הטבע ולדאוג בעצמנו לכך שגם החלש ישרוד. כך אני מבינה את דין אשת יפת תואר, בה יש לאדם ירח ימים לשמוע את בכיה של אותה נערה ואת געגועיה להוריה ובתוך כך לחזור בו ולשלחה לחופשי. כך אני מבינה את איסור חסימת השור בדישו, את החמלה הנדרשת במצוות שילוח הקן, את חובת השבת האבדה לבעליה, האיסור על הריבית, מצוות התקנת מעקה, הגבלת כמות האכילה בכרם של אחר, את הדרישה לצדק, לראיית הגר והאלמנה וכן את ההבדל בין היחס כלפי העמונים והמואבים לבין היחס כלפי האדומים והמצרים.

הערה מעניינית בהקשר זה שהוסיף לי אבי, משה, היא במצוה "*לא תסגיר עבד אל אדוניו...*" - גם הוא חלש, ואין להתעלם מצרתו, אלא "עִמְּךָ יֵשֵׁב בְּקִרְבְּךָ, **בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר-יִבְחַר** בְּאַחַד שְׁעָרֶיךָ--בַּטּוֹב לוֹ; לֹא, תּוֹנֶנּוּ". הביטוי "במקום אשר יבחר" או "המקום אשר יבחר" מופיע מעל 20 פעמים בתנ"ך, כמעט תמיד בהקשר של האתר הפולחני המרכזי, והיוצא מן הכלל היחיד הוא הפסוק הנ"ל בהקשר של העבד (כג 17) - אולי רמז לכך שאם לא נתייחס לעבד שברח (לפליטים?) בצורה המתאימה, יפגם הדבר בזכותנו לבית המקדש.

הפרשה נחתמת במצוות מחיית עמלק, כמו מזכירה לנו: עמלק היה 'הטבע הפראי' בו החזק שורד, הוא ניצל את חולשתכם וזינב אחריכם בהיותכם עיפים ויגעים. אתם, זכרוהו לעולם בכך שלא תשכחו את זכרו של החזק

המנצל את החלש, בכך ש'לווית החן שלראשכם' תנבע תמיד מזכרון היותכם גרים ומתוך כך שפארכם יהיה בכך שלא התעלמתם.

עתר גייבל

קיבוץ סעד אבל על פטירתו של חברנו

ישראל שריד ז"ל

ומשתתף בצערה של המשפחה

רמי שריד מספיד את אביו

יהי רצון מלפניך, ה' א-לקינו ואל-קי אבותינו, שתוליכנו, את אבא שלנו, לשלום. שאת המהלך הזה, הדרך הזאת, מהעולם הזה לעולם הבא, יעבור בשלום. ותדריכנו לשלום, ותביאנו למחוז חפצו לחיים ולשמחה ולשלום.

לחיים – חיים של נצח, מעל למגבלות הזמן והמקום, חיי אמת. ולשמחה - שם ימצא אבא את השמחה שאין לה גבול, נהרה ואור בלתי פוסקים. ולשלום- שתביא אותו למקום של שלום, מקום של שלמות, הרמוניה והתאמה מלאה בין הכל. אותו שלום, אותה הרמוניה שאבא כל כך אהב וביטא אותה בצילומים ובהאזנה למוזיקה. בכל המדעים שבהם התעניין, אף במשחקי הכדור.

ותצילנו - יש במשמע מילה זו לשון ריקון, שתרוקן את אבא מכף כל אויב ולסטים וחיות רעות בדרך ומכל מיני פורענויות המתרגשות ובאות לעולם- אלו הייסורים שאבא כבר עבר, מעתה לא יארע לו דבר מכל אלה. ותשלח ברכה והצלחה בכל מעשה ידיו- בכל מה שהשאיר בעולם הזה. ותתננו לחן ולחסד בעיני כל רואיו- בפני בית דין של מעלה. ותשמע כל תחנונינו כי אל שומע תפילה ותחנונים אתה. ברוך אתה שומע תפילה.

אבא היקר, מה נגיד ומה נאמר? מה ערכם של גלי הקול היוצאים מגרונותינו, מתופפים על אוזני השומעים והמוח מתרגמם למילים? מה יש באלו בהשוואה לעולם שאתה ניצב בפתחו, עולם של טוב אין-סופי. אבל יש חשיבות למילים, כי על ידיהן נוכל לשמש לך לפה. יש דברים שהיית רוצה לומר, אנו יודעים, כי פשוט חיית את זה. "אל תרבו תדברו גבוהה גבוהה" מילותיה של חנה הנביאה הלמו לחלוטין את השקפתך. אל תדברו מ"גבוה"- הביטו במציאות, הביטו נכוחה ולפיה קבלו את החלטותיכם. שפטו את המצב כמות שהוא, ואל תתנו לדמיון, לרגש, לשאיפות הגדולות לסמא את עיניכם. כן. מבט ישיר אל המציאות כמות שהיא. אין צורך לייפיף אותה. היא יפה. היא טובה כפי שהיא. לפעמים קשה, אז מה, זוהי המציאות ויש לאהוב אותה!

כן, אבא תפסת בטבעיות את מה שאחרים צריכים ללמוד שנים על גבי שנים: יש לאהוב. ידעת מהי אהבה. אהבת את הכל. אהבת את החיים, אהבת את אמא, אותנו ואת המשפחה המצומצמת והמורחבת. אהבת את מקום העבודה שלך, אהבת את הקיבוץ ואת הצבא ואת המדינה, אהבת את בן שיחך. היית מקשיב. היטב. בנחת. מזדהה. בעומק. משדר אמפתיה אין סופית. וכשהיה צורך בעצה, היית מצרף את שתי האהבות, האהבה לזולת

והאהבה של המציאות, ומבניהם מפיק את העצה המתאימה ביותר. אהבת את ה׳, כי מי שאוהב את מעשיו, אוהב אותו.

אבא, אולי ניתן לכלול או להפיק רעיון אחד, קו, השקפה שתקיף ותשקף. אולי ניתן כמו שבפרקי אבות מתחילות המשניות ב״הוא היה אומר..״ ומפרשים המפרשים שהמימרא הייתה אומר חייו של האומר, אולי ניתן למצוא כאן איזה מכנה משותף לדברים.

מתוך אהבת הכל הגעת לשמחה. תמיד. שמחה במה שיש. בהכרה מלאה של המציאות והמצב. לא אהבת את הייסורים. חלילה. אבל הדרך בה קיבלת אותם הייתה מרשימה ביותר. מעולם לא ביכית את גורלך. לא התלוננת, ידעת בדיוק את המצב, את האפשרויות, קיבלת את הנחיות הרופאים ופעלת לפיהם. למרות הסבל הגופני קיימת בעצמך ״הוי מקבל את כל האדם בשמחה״.

ועוד נקודה או תכונה שכדאי להזכיר בהקשר זה: המיצוי. כשהיית עוסק במשהו, היית ממצה עד תום, מפיק את המרב ממה שניתן. לצורך הדוגמא - נזכיר את תחום הצילום שכה חיבבת. ידעת איך לצלם, איך לפתח, מתי בדיוק לעשות כל פעולה כדי שהתוצר הסופי, התמונה, תופיע בתצוגה המושלמת ביותר. גם התפקיד האחרון שלך בסייפן התאים לרוח הדברים. מבקר איכות. לא מתפשרים על פחות מהטוב ביותר. אולי ניתן לכלול הכל במילה אחת: חיה! (ח׳ בשווא וי׳ בצירה) והמילה הזאת תכלול את כל האהבות, כל השמחה, כל ההנאה, כל החכמה.

הזכרנו את הברכה במעשה ידיך. אתה מסתכל עלינו, על אמא, על הבנים והכלות, על הנכדים והנכדות ובני זוגם, על הנינים והנינות. על כל אחד ואחד בפני עצמו. כל אחד מאתנו מרגיש כל כך חזק כמה אהבת אותו. אין מילים שתוכלנה לתאר ולהגדיר את ההרגשה הזאת. כמה כח נתת לנו ואתה נותן ועוד תיתן. כי האהבה הזאת מתורגמת לכח. כי על בסיס האהבה נוצרת מוטיבציה ומתוכה בא הכח. (מעניין אם תנוסח אי פעם משוואה על פי יסוד זה.)

אבא. באיזה שמחה אתה מתקבל בשמיים. סבא. וסבתא. כמה הם שמחים לפגוש את בנם האהוב. ודודה חנה ודוד ראובן, ובטח גם דוד ישראל יתפנה מעיסוקיו בתורה ובמצוות לכבודך. וסבא אליהו וסבתא יהודית שכל כך שמחים וגאים בחתן שלהם, הכהן. ומי יודע, אולי גם כל הדודים והדודות שלא הספקת להכיר. אולי גם הם שמחים לפגוש את הנצר, השריד, בנם של משה ורבקה ששרדו. והחברים שכבר שם, אלה שנהרגו ואלה שנפטרו. כשהיית מבטא את שמותיהם בשפתותיך היית מתרגש.

אבא. כל גלי ההערצה עוברים איתך לשם. אהבת להתרפק על גלי הנוסטלגיה, לחוות חוויות מחדש, ואי אפשר היה שלא להישאב ביחד איתך אל המקום, אל הזמן, אל החוויה. וכמדומה שלא יהיה זה מיותר להזכיר את האירועים בהם גילה ה׳ צדקתו, הושיע לו ימינו וזרוע קודשו. להודות לה׳. גם בשמך אבא.

אחד בספטמבר 1939. מלחמת העולם השניה. גרמניה כובשת את פולין בסערה. ובפולין, בעיירה קטנה ונידחת בשם דמביצה, מחכים שלושה אזרחים לרכבת שתיקח אותם לרומניה, במסע חזרה לארץ ישראל. סבא משה, סבתא רבקה ובנם בן הכמעט שנתיים, אבא. חוזרים ארצה מביקור בפולין. הפקידים והמנהלים בתחנת הרכבת מבטלים את כל הנסיעות האזרחיות. הכל מגויס לצבא. סבא משה מתחנן, מציג את הכרטיס ואת הדרכון הבריטי שקיבל בפלסטינה. ללא הועיל. ולפתע, אחרי כמה שעות נשמע רעש אחר. שונה מהדי ההתפוצצויות של פגזי התותחים. מטוס חג בשמיים. הפולנים זיהו את סמל בריטניה על כנפיו, וחשבו- קיוו- האמינו שהנה יש מי שבא להושיעם. ״איפה ההוא עם האזרחות הבריטית? בא תעלה״. רצו לגמול טובה למיטיביהם. נס ראשון.

נס שני מיד אחר כך. ושמא אין זה נס אלא בדרך הטבע. משהגיעה הרכבת לנמל ברומניה היה עליהם לעבור לאוניה. את הכרטיסים לאוניה כבר קנו מבעוד מועד. דא עקא המזוודה נגנבה. וכשמצאוה זרוקה ופתוחה

לרווחה, לא היו בה הכרטיסים המיוחלים. שוב מצא את עצמו סבא משה מתחנן על נפשותיהם, הם עלולים להישאר באירופה הבוערת ללא דרכונים, ללא כרטיס, רק עם מזוודה מרוקנת. הזמן רץ. האוניה כבר צריכה הייתה לצאת לדרך, רב החובל ממהר, אך סבא בשלו. לבסוף התערב בנעשה אדם נשוא פנים. הוא פנה אל רב החובל: "אינך רואה שהם דוברי אמת?" רב החובל השתכנע והם צורפו להפלגה. אותו אדם היה שאול טשרניחובסקי.

בהיותו בן חמש נורה אבא ע"י חייל מהצבא הבריטי. היה זה בתל אביב ברחוב ג'ורג' אליוט. הסיבה לירי הייתה אי ציות להוראות העוצר. הילד יצא למרפסת ביתו שבקומה הראשונה למרות האיסור. הכדור החטיא בכמה סנטימטרים. בגיל עשר, במלחמת השחרור, טסו מטוסי אויב מעל שמי פתח תקווה. חבורת ילדים וביניהם אבא שיחקה בחוץ. ילדים שאך סיימו את יום הלימודים. למראה עצמים שחורים שיצאו מהמטוסים עזבו הילדים את ילקוטיהם וברחו כל עוד נפשם בם. מאוחר יותר יתברר שהילקוטים ניזוקו קשות. במהלך הבריחה נשכב אבא ליד תעלה, ולאחר נפילת פצצה בסמוך אליו התגלגל לתוך התעלה. בשוך ההפצצה, עת שב למקום עם אביו לספר ולהבין מה קרה, ראו שבמקום בו נשכב לפני שהתגלגל לתעלה היה עתה בור עמוק... משמע: בדיוק במקום זה נפלה פצצה. משנמצא הילקוט נדהמו סבא ואבא לראות שכל הספרים והמחברות שהיו בילקוט נפגעו פרט לספרי הקודש: גמרא וחומש. נשמע הזוי? הילקוט והספרים נמצאים בבית הוריי.

בעת השירות הצבאי, כשהיו בכרם שלום, הומטרה אש תותחים על המוצב מכיוון מצרים. לא היו נפגעים. בשנים האחרונות, לאחר שאבא חלה, מספר פעמים שמענו את המילה "נס" בהקשר להתמודדות עם המחלה הקשה. וכן ברצוננו להודות לה' על הפגישה עם אמא על הנישואין והקמת המשפחה (אשר ברא ששון ושמחה חתן וכלה, גילה רינה דיצה וחדווה ואהבה ואחווה ושלום ורעות). וגם זהו נס. שהרי מקובל על כולנו שקריעת ים סוף נחשבת לנס הגמרא אומרת שקשה זיווגם מקריעת ים סוף. אלו חיים הקמתם ביחד. ארז, עוזי, ברק ואני גדלנו בבית כל כך חם. ובאיזה קיבוץ נהדר גדלנו.

אמא היקרה, סבתא. אין לך דבר יפה יותר מאהבה. מדהים היה לראות איך שטיפלת באבא. אחד הרופאים אמר שזה נס, איך שאבא מחזיק מעמד בתנאים קשים כל כך. וכל זה בזכות כח הרצון שלו ושלך. בעצם, בעצמכם נוכחתם בכך שהאדם בכח רצונו, דמיונו ואמונתו, מסוגל לברוא מציאות. הנה, ללא כח רצון, אמונה ודבקות במשימה, לא היינו זוכים לנס הזה.

אמא, אנחנו אתך. הבנים, הנכדים, הנכדות ובני הזוג והנינים. אבא, אנחנו איתך. הבנים, הכלות, הנכדים והנינים. וכאן מקום איתנו להודות. לצוות המרפאה, האחיות המדהימות והמסורות מאוד. דורית, חגית, אסתר וחיה. לרופאים- שי קרמר, אייזיק הוך וצביקה הנפלאים. לד"ר גל יום- טוב ההמטולוג המסור והחכם שלנו. לצוות בית שקמה, שנעניתם במהירות לכל צרכינו. יונה, אריאלה וצילה. לחנוש המסורה כל כך. תודה ענקית למיז'ו העובד ידיד אשר ברגישות רבה ובמקצועיות טיפל באבא. תודה לנהג שלנו, אלישע ולנהגי האמבולנס- ספי היקר, דימה וצ'יקו. תודה לשומר בשער שהניף ידו כל בוקר בברכה. ותודה לצוות בבית החולים, לרופאים ולאחיות שבפירוש עזרו לאבא לחיות. בעדינותם וביחס החם והמקצועי שלהם. תודה גדולה לכל החברים הטובים שלנו, שביקרו את אבא בשבתות וביום חול, ידידים טובים, תודה לכם.

תודה מחבקת לכל בני המשפחה העוטפים ומקיפים אותנו באהבה רבה.

רמי, ארנו, עוזי וברק

יחזקאל לנדאו מסביר את ישראל שריר בשם הקבוצה

ישראל בן רבקה הכהן – כבר מספר שנים שאנחנו מתפללים עליך שלוש פעמים ביום, למען רפואתך השלמה. בשנים אלו היו ירידות ועליות, וב"ה תקופות ארוכות טובות יחסית, אך מהירידה האחרונה, לא זכינו שתקום. בשבת האחרונה, כשביקרתיך כמנהגי מידי שבת, זכיתי שענית לי "שבת שלום", ואני נתליתי בכך וציפיתי שנזכה שוב לראותך קם ממיטתך...

קשר מיוחד היה בינינו ישראל. קשר של ידידים, שלפעמים דמה לקשר של חברים, ולפעמים לקשר של אב ובנו.

הקשר המיוחד שלנו התחיל לפני למעלה מ-45 שנה כשירדתם למספר שנים לאילת, למען רפואתו של רמי. אני, ילד בן עשר בערך, באתי לבקר את חברי הטוב רמי, ונשארתי בביתכם באילת עשרה ימים. באותם ימים, זכיתי שתלמד אותי איך צוללים בים סוף עם שנורקל, ואיך צופים באלמוגים היפים ובדגים המיוחדים.

לפני כשלושים שנה, עבדנו יחד בסיפן. אתה היית אחראי על בקרת האיכות, המחקר והפיתוח, ואני שימשתי כמנהל יצור. במשך שלושה שבועות התרוצצנו יחד ברחבי ארה"ב וקנדה בין לקוחות שונים של סיפן, כשכל ערב מסתיים בחדרנו המשותף בבית המלון. שבועות עמוסים בחוויות משותפות.

למדתי ממך הרבה במשך השנים. היית אדם חושב, יצירתי, ושותף לקב"ה במעשה הבריאה והיצירה.

בזיכרונותיי זה התחיל בעבודתך ב"סעד מתכות", והמשיך אח"כ בסיפן, וזאת לצד העיסוק בתחביב הצילום, וחברותך במשך כחמש שנים בוועדת תכנון בין עוד ועדות שונות בקיבוץ, בהן כיהנת לאורך השנים.

"זוגיות טובה" – בכל פעם שיצא לי לספר לך על בן שלי שעומד להתחתן, או שדיברנו על חתונה צפויה בקיבוץ, הקפדת לברך את הזוג שתהיה לו זוגיות טובה, והדגשת לי, עד כמה ברכה זו חשובה בעיניך. אתה ומרגלית, תיבדל לחיים ארוכים וטובים, נתתם גם דוגמה אישית לזוגיות כזאת, ואת מרגלית, הוספת לנו שיעור במסירות אין קץ למען אישך האהוב לאורך תקופה ארוכה ומאוד לא פשוטה.

במסכת תענית דף ה עמוד ב מופיע הקטע המפורסם: "הכי אמר רבי יוחנן: יעקב אבינו לא מת. - אמר ליה: וכי בכדי ספדו הסופדים וחנטו החונטים וקברו הקוברים? - אמר ליה: מקרא אני דורש, שנאמר 'ואתה אל תירא עבדי יעקב נאם ה' ואל תחת ישראל כי הנני מושיעך מרחוק ואת זרעך מארץ שבים', מקיש הוא לזרעו, **מה זרעו בחיים - אף הוא בחיים".**

זכית ישראל, יחד עם מרגלית רעייתך, להקים שבט לתפארת. בנים ובני בנים שעוסקים בתורה ובעבודה, בכל רחבי הארץ. צאצאים רבים ויקרים, שהיו לצידך בחול, בשבת ובחג, לסעוד ולעזור, ובעיקר – לשמח. ממש כפי שנאמר על יעקב אבינו, מה זרעו בחיים, אף הוא בחיים.

ישראל ידידי היקר, נשמתך תמשיך לחיות איתנו, אך מגופך אנחנו נפרדים היום. לא נזכה עוד למפגשים ולשיח שכה אהבנו.

נוח בשלום על משכבך, וינעמו לך רגבי אדמת הנגב הפורח שלנו, שהיית שותף שנים רבות לפיתוחו ושגשוגו.

תהא נשמתך צרורה בצרור החיים.

ברשותכם אני מבקש להוסיף עוד משהו, שחשבתי עליו רק לפני שעה. לפני שנים רבות, שמעתי בלוויה מסוימת, שכידוע, יש מנהג בלוויה לא לחזור באותה דרך בה הלכנו. הסביר אותו מספיד, שאין הכוונה לדרך הפיזית, אלא לדרך הרוחנית. כל אחד מאתנו צריך לחשוב, מה הוא לוקח אתו להמשך חייו שלו, ממה ששמע על הנפטר. מה הוא יכול לשפר בעצמו?

נזכרתי ביחס המיוחד של ישראל, לחברו ושכנו יהודה רוזמן ז״ל, שישראל הרבה לבקרו ולסייע לו בדברים שונים בימי מחלתו.

חשבתי להציע לכולנו – קהילת קודש סעד, ברוח ימי אלול בהם אנו נמצאים:

יש בקהילתנו אנשים רבים בודדים, אלמנים ואלמנות, ואנשים שונים שאינם בקו הבריאות. ייקח כל אחד על עצמו, לבקר כל שבוע את אחד מאותם בודדים, וכך, בזכות ישראל הכהן, נוסיף לקהילתנו ברכה ושלום.

אזכרה

חלפה שנה מאז שנתבקש ל ׳ישיבה של מעלה׳

ראש משפחתנו היקר – בני ז״ל

גילוי המצבה ואמירת פרקי תהילים, נקיים בעז״ה:

ביום ראשון, ט״ו באלול (18/9), בשעה 17:30 - בבית העלמין בסעד.

הסעה תצא בשעה 17:20 מהמזכירות.

****

בשעה 18:15 נתכנס ב ׳מעוז מול עזה׳

ונתייחד עם זִכרו - ״שירים וסיפורים מבית אבא״.

הסעה ל ׳מעוז׳ – תצא בשעה 18:00 בדיוק, מהשער הישן.

״בִּלַּע הַמָּוֶת לָנֶצַח וּמָחָה ה׳ אלקים דִּמְעָה מֵעַל כָּל פָּנִים״

משפחת גינגברג

על הלימוד הקהילתי בנושא "עשה לך רב"

בשבת שעברה נפגשנו בבית כנסת לאחר מניין שני ללמוד ולהתעמק מעט בסוגיית "עשה לך רב". העיתוי ללימוד הוא האסיפה המתוכננת בקרוב בה נצביע על חידוש כהונתו של הרב ארי. כידוע סוגיית "עשה לך רב" רחבה מאוד ועל כן התמקדנו רק בהיבטים מסוימים שלה.

במהלך הלימוד נפגשנו, למשל, בשאלה החשובה – האם "עשה לך רב" זוהי חובה או המלצה טובה? התייחסנו למקורות סותרים בעניין החובה לשמוע בקול הדיינים ושאלנו את עצמנו מה משמעותה של "עשיית רב" עבורנו?

בסיום הלימוד התייחסו מספר דוברים לנושא מהיבטים שונים. חנן פינקלשטיין חילק בין עולם קיום המצוות בו אנו נזקקים לעיתים להדרכה תורנית לבין עולם "הדעות" בו אנו יכולים להתייעץ ברב אך חובתנו להכריע בעצמנו. תרצה אורן הלכה בדרכו של יוסק'ה אחיטוב ודיברה על המימד הקולקטיבי שבעשיית רב ועל היחס בין זה לבין צורת החיים הדמוקרטים שלנו. תרצה הביעה את השאיפה ליצור מציאות בה אין פער מובנה בין דעת הרב לדעת הקהל אלא שניהם אומרים ומבינים ש"ימין הוא ימין ושמאל הוא שמאל" (על משקל הציווי- "לא תסור מן הדבר אשר יגידו לך ימין ושמאל"). אריאל סאסי דיבר בעקבות הרמח"ל ב"מסילת ישרים" על היכולת להיעזר בדמות תורנית בעלת חכמה וניסיון חיים המסייעת לאדם הנבוך בעולמו, אריאל הדגיש את הפן של הקשר האישי בן הרב לבין האדם הפונה אליו.

חתמנו את הלימוד, מתוך דף הלימוד שיועד להורים וילדים, בעדותו המקסימה של הרב הנזיר (הרב דוד הכהן אביו של הרב שאר ישוב הכהן רבה של חיפה שנפטר בשבוע שעבר) הרב הנזיר מתאר כיצד שמע על הרב קוק ונפגש עמו בביתו באחד הלילות בשוויץ.

"על משכבי לא שכב ליבי, גורל חיי היו על כפות המאזנים. והנה בוקר השכם ואשמע קול צעדים הנה והנה, בברכת השחר, תפלת העקדה, בשיר וניגון עליון משמי שמי קדם, וזכר לנו אהבת הקדמונים. ואקשיב, והנה נהפכתי והייתי לאיש אחר. אחרי התפילה, מיהרתי לבשר במכתב, כי יותר מאשר פיללתי מצאתי: מצאתי לי רב". (מבוא לאורות הקודש)

יצחק שלומי

הרהורים אחרי לימוד

בשבת האחרונה היה לימוד חברתי במקום שיעור פרשת שבוע, הנושא היה "עשה לך רב". קיבלנו דף מקורות מושקע וישבנו בקבוצות ללמוד. לפי הנושא חשבתי שמדובר על מקומו של הרב בקיבוץ ולכן זרמתי עם שותפי לכיוון הזה, כמובן ללא קשר למקורות. מתוך הכרות עם הרבנים שהיו בסעד, בעבר ובהווה, ברור שהרב מעורה במה שקורה כאן בתחומי ההלכה והחברה. אחר כך המשכנו לכיוון המקורות ושמנו לב שהרמה של הרב נמדדת בלמדנותו במקורותינו היהודיים. עלתה במוחי דמותו של רב ידוע מאוד שהיה בן כיתתי בתיכון, צעיר ממני כי קפץ שתי כיתות בשל היותו גאון. הרב הזה כשסיים תיכון והוא עדיין אינו בגיל צבא הלך ללמוד בישיבת חברון ובאותו הזמן נרשם ללימודי מדעים באוניברסיטה העברית. הבנו מדבריו שרב הפוסק גם בענייני טכנולוגיה ומדע חייב להכיר את הדברים מבפנים. כאשר ערך פירוש למסכת ביצה טלפן לראובן כדי לקבל ממנו מידע בנושאי הטלה. כמובן זה לא מתייחס לרב קהילה, אבל יש לכך קשר ישיר לרמה שאני מצפה מרבנים גדולים. לא הזכרתי את שמו של ידידי מנוער בכוונת מכוון. הוא איש מפורסם מאוד. הלוואי ונזכה בארצנו לרבנים בעלי שיעור קומה.

שושנה עברון

חוגי התעמלות לגיל הזהב

"נפש בריאה בגוף בריא"

ברצוני להביא לידיעת החברות והחברים את החוגים המתקיימים בסעד.

א. חוג לנשים בהדרכת ישראלה פכטר:

ישראלה היא מורה בעלת ניסיון רב בחינוך גופני. התמחתה בעיקר בגיל הזהב.

החוג מבוסס על שיטת פלדנקרייז, שיטה העוסקת בתהליכי למידה תנועתיים שמטרתם לשפר את איכות החיים ולהפכם ליעילים ובריאים יותר. בנוסף, משתלבים תרגילים משיטת הפילאטיס, תרגילי נשימה, שיווי משקל, יציבה נכונה וחיזוק שרירי רצפת האגן.

החוג מתקיים בימי ראשון ורביעי בשעה 10:30 במרכז הגיל הרך.

לפרטים נוספים: ישראלה – 050-6491840

* ישראלה מוכנה לתת שעור גם לגברים.

חבר/ה המוכנים לארגן את ההרשמה לחוג הגברים מתבקשים לפנות לברוריה גורן.

ב. חוג לנשים בשיטת אלבאום בהדרכת חמי פיש:

שיטת אלבאום היא שיטה לטיפול בקשיי תפקוד ולמידה בכל הגילים. השיטה רואה בגוף את אחד הכלים היעילים להתמודד עם קשיים תפקודיים ע"י תיאום ושילוב בין הגוף, הרגש, החשיבה והאנרגיה.

התרגול עוזר בקבלת כלים להתמודדות בשעת מתח ולחץ ומשפרים את ההרגשה.

בחוג מתַרגלים נשימה מודעת, מוטוריקה גסה ועדינה, קואורדינציה פשוטה ומורכבת, תרגילי יציבה, שיווי משקל, הרפיה ושחרור.

העבודה בעמידה, הליכה וישיבה על כסאות. למעשה זוהי התעמלות גם לגוף וגם למוח.

החוג מתקיים בימי חמישי בשעה 9:00 בבוקר, בחדר הנצחה.

לפרטים נוספים: חמי פיש – 052-8694560

החברות מוזמנות לבוא ולהתנסות, שעור ניסיון אחד או שניים. ניתן לשלב בין החוגים, וכן קיימת האפשרות לבחור ולבוא לשעור אחד בשבוע, שני שעורים או שלושה.

התשלום לחודש הוא:

60 ₪ לפעם אחת בשבוע.

100 ₪ ל-2 שעורים בשבוע.

120 ₪ ל-3 שעורים בשבוע.

ברוריה גורן

הודעה מאחסן "יד שניה"

- מעתה, אין למסור ספרים למחסן "יד שניה". מי שמעוניין למסור ספרי קודש יכול להתייעץ עם אליהוא היכן לשים אותם. לגבי שאר הספרים מומלץ להתייעץ עם רכטי.

מקומם של הספרים אינו ב"מחסן יד שניה". ספרים שיתקבלו - ייזרקו! וחבל.. עדיף להניחם מראש במיחזור.

- תזכורת: יש למסור בגדים משומשים ליד שניה רק לאחר כיבוס וקיפול!

בברכת שנה טובה – יהודית מוסנזון

לרותי ולחנן פינקלשטיין מזל טוב להולדת הנין
בן לחיה רבקה ושמעון חבר, נכד לאסתרק'ה ויצאל חבר
שתזכו לשפע של שמחה ונחת!

ליהודית אפשטיין מזל טוב להולדת הנינה
נכדה לאילנה וליעקב אפשטיין, בת לשלומית ולאלעזר גדות
שתזכי לאושר ולנחת!

לצ'יין ולאייליק הוק ולכל המשפחה
מזל טוב להולדת הנכד, בן לשפרה ולנורית הוק – אלעזי
שתזכו לשפע של נחת!

לצילי וליענקוש ניוון, לאסתר ניוון ולכל המשפחה המורחבת
מזל טוב כפול! להולדת הנכדות – נינות
בנות תאומות לחנית וליצאל ניוון
שתזכו לשמחה אושר ונחת!

רפת - מחיר הגרעינים בשוק העולמי, תבואות לאדם ולבהמה, ממשיך לאורך זמן רב להיות נמוך מאוד (נמוך מ - 850 $ לטון). לגד"ש ולפלחה שלנו זו בשורה מאוד לא משמחת (ונדוח על כך בעלון הבא).
מאידך, ברפת ההשפעה של מחיר גרעינים נמוך על גובה מנת המזון לעדר החלב מהותית ביותר (ולטובה כמובן). על אף שמחיר המטרה לליטר חלב נמוך היום משני שקל/ליטר, התוצאות העסקיות של הרפת כיום טובות בהרבה מהתכנון השנתי שלנו.
כמובן שלזאת יש לצרף את הביצועים התפעוליים הטובים שהצוות המסור דואג וממשיך לבצע, שמירה על רמת תנובה גבוהה ואחוזי מוצקים בחלב גבוהים ביותר (חלבון ושומן) המזכים אותנו בתוספת של פרסים כספיים. יש לציין כי על תוצאות הדוח הכספי החצי שנתי היינו חייבים לעבור פעמיים, כי הרווח הנקי המשוקלל (מחיר החלב, הפרסים, מכירת עגלים ועגלות) המתקבל לליטר חלב מהווה שיא של הרפת בסעד (עד כמה שיכולנו לבדוק בארכיוני ימיני במעקב אחרי הדוחות, אך בוודאות בתקופת שירותי כמרכז משק).
נראה כי בשל המחסור בחלב בארץ, נזכה (אולי...בלי לפתוח פה...) לקבל מכסת חלב נוספת בקרוב.
או אז, נעמוד על כמות חלב של 4.2 מיליון ליטר/שנה, ולא נוכל להימנע מחשיבה באופן רציני ביותר על בניית מכון חליבה מתקדם שיתאים לעמוד במשימה, וייתן מענה לאתגר ולעתיד. יישר כוח לכל עובדי צוות הענף.

לולי הפיטום והרבייה כבדה - הזעזועים והטלטלות שחווה ענף פטם העוף בארץ משפיע באופן ישיר על התוצאות אצלנו. למרות השיפור בביצועים התפעוליים, אין אנו מצליחים לייצב לאורך זמן וברמה חיובית את התוצאות העסקיות שלנו. כפי שדיווחנו, עברנו לעבוד בפטם עם משחטה המתמחה בעיקר בגלאט, אך לעת עתה ללא הישגים.
זה מספר שנים כי אנו חווים תנודתיות רבה בתוצאות העסקיות גם בחוות הרבייה הכבדה. מעת לעת ישנן להקות שמייצרות רווח נאה, ואילו אחרות שמפסידות "בגדול". גם פה אנו מתכוונים לשנות שיטות עבודה במטרה להרוויח.

פופלי - בהדרגה נכנס הצוות בפופלי לדפוסי עבודה מתאימים להשגת היעדים והמשימות של הארגון. הפעלת הציוד והמיכון באתר החדש הופך להיות מקצועי ויעיל יותר. מגוון המוצרים מתרחב, ובתכניות אנו מתכוונים לבצע מיון של מאות טונות של גרעיני חימצה, חיטה, קצח, טף, חמנייה ואבטיח, וזאת כמובן מעבר למוצר העיקרי - הפופקורן. בחלק מן הגרעינים אנו נותני שירותי מיון בלבד, ואת האחרים אנו משווקים עד ללקוחות קצה. בימים אלו אנו שוקדים על הכנת עבודה אסטרטגית, שתאפשר לנו לעצב באופן מושכל יותר את המטרות והיעדים העתידיים שלנו.

תוספת נחלות למשבצת הקבע - מזה שנתיים ומחצה אנו עמלים על פרויקט של הגדלת מספר הנחלות למשבצת הקבע שלנו. הצמיחה הדמוגרפית הנהדרת, הפיתוח העסקי הענף, והרצון להגדיל את מקורות הפרנסה בתחום החקלאות המתקדמת, אילצו אותנו לפנות למדינה בבקשה להגדלת משאב הקרקע לסעד.
התהליך ארוך, מייגע "ורב ניירת עד מאוד". עד כה ביצענו צעדים מהותיים לקידום חיובי של הנושא. הצלחנו לזכות בתמיכה של הרשות לתכנון ופיתוח החקלאות ההתיישבות והכפר (מה שנקרא בשפתנו - וועדת פרוגרמות),

קיבלנו אישור וחתימה של שר החקלאות, אורי אוריאל, ולבסוף בהסכמה של רשות מקרקעי ישראל להקצעת הקרקע הזמנית שלנו כחלק ממשבצת הקבע.

הבקשה מונחת בימים אלו לגורם האחרון "במסענו" המפרך – ועדת הקרקעות העליונה, ונראה כי גם שם, בע"ה נקבל תמיכה "ואור ירוק" למהלך. במקביל אנו פועלים ומקווים כי תוקצה גם מכסת מים לכל נחלה מתווספת בהיקף של 35,000 קוב מים לשנה (במחיר של שפיר שפד"ן). הבה נתפלל כולנו להצלחת המהלך במהרה בימנו.

המשך הדיווח המשקי יוגש בעלון הבא.

שבת שלום, חלוה

עדכון מ"קהילה-נט"

כפי שבוודאי שמתם לב, בשבוע שעבר הכנסנו לשימוש את מערכת ה"קהילה-נט", וכבר התחלתם לקבל דרכה מסרונים והודעות דוא"ל, ולהשתמש בה כדי למצוא את שעות הפתיחה של הענפים השונים ואת מספרי הטלפון של כלל הקהילה. בהמשך התהליך נפעיל מספר פונקציות חדשות, במגוון תחומים. אנחנו ממליצים לכולם להיכנס למערכת דרך אתר הקיבוץ, ולבעלי הטלפון החכם להוריד את היישומון, בו תמצאו את מה שיש למערכת להציע בצורה נוחה ובזמן אמת.

ב"קהילה-נט" יש מערכת מסודרת לטרמפים, הזמינה גם באתר וגם ביישומון. המערכת הותקנה לתקופת התנסות, ונשמח אם הנוסעים בנסיעות קבועות (וגם כאלה שאינן) יוסיפו את נסיעותיהם למערכת. כך, גם מי שאין ברשותו טלפון חכם ואינו חבר בקבוצות הווטסאפ יוכל להצטרף לנסיעות. גם הערוץ החרוץ יעבור בקרוב לקהילה-נט (ועדיין ישודר בטלוויזיה), וכל מי שאין לו מחשב בבית ימצא בו הודעות חשובות שיתווספו בזמן אמת, בנוסף למה שקיים היום בערוץ.

חלק גדול מהציבור עדיין לא מקבל הודעות דוא"ל ומסרונים, מפני שחסרים לנו אמספרי הטלפון וכתובות הדוא"ל של כל אנשי הקהילה. אנו מבקשים מכל מי שלא מקבל את ההודעות שירשום את שמו, כתובת הדוא"ל שלו (אם יש) ומספר הטלפון הנייד, וישים בתא הדואר של יחידת המחשב. אנחנו נעדכן את הפרטים בימים הקרובים.

ביום שישי אני יוצא לחופשה וחוזר **ביום רביעי ה28.9.** לתקלות דחופות בלבד פנו אל דוד פולק. עם מה שאפשר, אבקש שתחכו לחזרתי ואשמח לעזור לכם.

יאיר שלומי

לבארי איילת מזל טוב לבר המצווה!

לתמר וללליאור איילת, לשושנה ולאהרל"ה דביר ולכל המשפחה המורחבת

שתזכו לשפע שמחה ונחת!

להתעורר באלול...

לקראת ראש השנה והימים הנוראים נארח בקיבוץ את

הרב מרדכי גרינברג - ראש ישיבת כרם ביבנה

בנושא: **מדינת ישראל - תשובה וגאולה**

השיעור יתקיים אי"ה ביום רביעי, י"ח באלול (21.9) בשעה 20:30.

רשמו ביומנים ובואו בשמחה!

ועדת דת

לקראת החגים

השנה חגי תשרי מתקיימים כולם באמצע השבוע, ולכן יש הרבה מועדים לשיעורים. נשמח מאד לגוון ולשמוע שיעורים מפי אנשים נוספים שאינם נמצאים ברשימה הקבועה. לשם כך, נבקש שאורחים / חברים שיכולים להעביר שיעורים ייפנו אלי בהקדם לצורכי תיאום. בקשה זו יפה לכל השנה ובמיוחד לתקופת החגים.

בהזדמנות זו – תודה רבה לכל מעבירי השיעורים ולכנרת סמואל-פולק שבמשך תקופה ארוכה ארגנה במסירות רבה את השיעורים.

שקמה כספי-יניב, בשם ועדת דת

הודעה לקראת יום הזכרון לחברי הקבוצה

יום הזכרון לחברי הקבוצה יתקיים ביום שני כ"ג באלול 26.9.16 בשעה 17:00

(פרטים מדויקים נפרסם בקרוב)

זו הזדמנות אחרונה לשלוח חומר על יקיריכם הקבורים בסעד לקראת יום הזכרון לחברי הקבוצה.

אנא שלחו חומר בקובץ וורד על עמוד אחד בלבד!

במידה ולא נקבל חומר, נדפיס את התמונה המופיעה באתר.

(לא נוכל לערוך את ההספדים המצורפים באתר ולכן תופיע רק תמונה).

את החומר ניתן לשלוח עד יום שני הקרוב למייל של ועדת תרבות tarbut@saad.org.il .

בברכה צוות 70